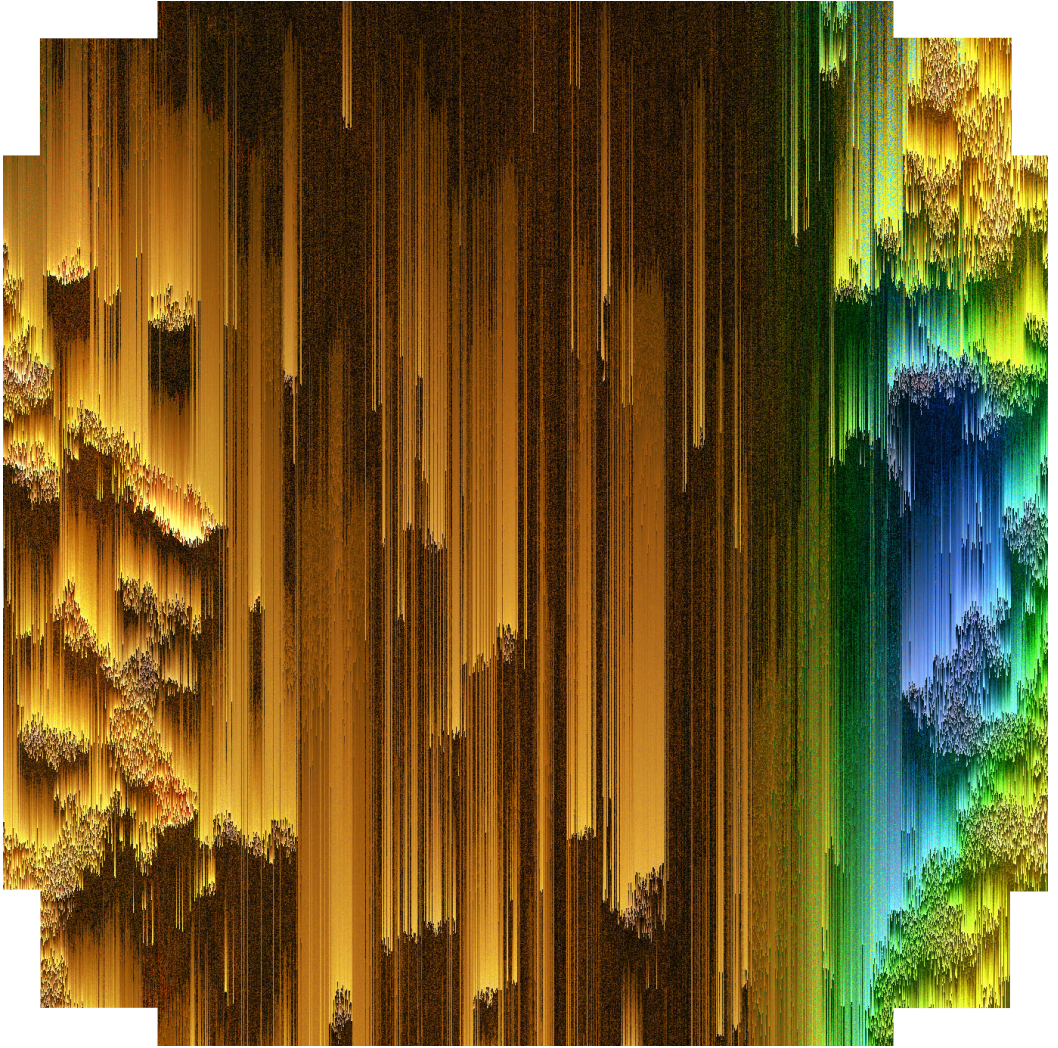

GALERIE
HAUEROVA 4

JAN VLČEK
#PJEKNÁ CHIBA#

JAN VLČEK

#PJEKNÁ CHIBA#

4. 4. 2022 [17.30]

[kurátor výstavy] Miroslav Zelinský
[výstava potrvá do] 6. 5. 2022

[GALERIE HAUEROVA 4]

Po–Pá 10.00–21.00 hod.

Jan Vlček se pomalu, ale jistě začíná etablovat ve výstavním prostoru. Poznali ho na Slovensku, v Maďarsku, kde se účastnil mezinárodního výtvarného symposia *Art Colony Cered / Next Generation*. Nejnověji se představil minulý měsíc dvakrát v Ostravě, v Galerii Dole v klubu Fiducia a ve Staré aréně.

Pokud jde o metody a materiál tvorby, je člověkem velmi otevřeným podnětům, resp. naslouchá svému tvůrčímu potenciálu a jemu také přizpůsobuje médium, skrze které se vyjadřuje. Viděli jsme jeho fotografie, různě manipulované, ale také světelné kinetické objekty, mediální instalace a audiovizuální projekty. A to vše také představuje v Galerii Hauerova 4.

Mladistvá životní skepse autorova, čitelná i v doprovodných textech k vlastní tvorbě (tentokrát na ně rezignoval) nebo v promluvách hrajících postav, je přirozená, protože je z rodu zakladatelsky villonovského, gellnerovského, hrabětovského, ale vlastně stále znovu a znovu v každé generaci se rodícího rebelského pocitu, který ústí v gesto, nejlépe tvůrčí. Tento druh skepse proměňuje média, skrze která se tato revolta realizuje. Už dávno to není literaturou plná nespoutaná a provokující erotiky, adorace společensky tolerovaných i zakazovaných podpůrných látek, už dávno se netříská elektrickou kytarou o pódium... revoltuje je možné, jako v případě Vlčkové, vnést do prostoru, který reflektuje svět, třeba i skrze chybu, omyl, pomýlení... A možná právě toto je jedna z aktuálních cest pro naši kulturu, která si perfekcionismus vystavěla jako ideál, jako modlu. Což je podle mě v příkrém rozporu s přírodními principy. Rád říkávám, že symetrie jsou podezřelé a asymetrie přirozené. A chápeme-li asymetrii jako něco normálního, přirozeného, pak i chyba, jakákoliv, nám dává poznat především skutečnost, že jsme lidmi, chybujiícími, omylnými, ale živými, skutečnými, hapticky i jinak empiricky ověřitelnými. Že nejsme avatary virtuálních světů. A předstupuje-li před nás někdo s otevřeností a ochotou na estetický potenciál zobrazené chyby ukázat, pak jsme možná v trochu jiné estetice, která jiným způsobem, než jsme zvyklí, rozšiřuje jak možnosti našeho senzualního vnímání a prožívání, tak jeho tematický záběr.

No a cože se nám to vlastně tady dnes před-stavuje před oči? Digitálně i mechanicky upravené fotografie s potenciálem umění abstraktního, ale také toho realistického. Jenom je ta realita trochu jiná, než by se nám možná mohlo líbit. Dívčí tvář se záhybu do prostoru oči, dávné fotografické portréty opět v obličejových partech znetvořené „vanutím“ digitálního větru, jakoby z filmů natočených podle hororových magů Suzuki Kodžiho a Stephen Kinga. Také z těchto zdrojů na nás pomrkávají a šumí nám do uší monitory marně hledající signál. A torza těl plná spojařských drátů, bez hlav, údů, srdcí... Vlastně bychom se měli o náš svět začít bát...

SLEZSKÁ
UNIVERZITA
FILIZOFICKO-
PŘÍRODOVĚDECKÁ
FAKULTA V OPAVĚ

AUDIOVIZUÁLNÍ
TVORBA

GALERIE
HAUEROVA 4

Miroslav Zelinský